REVĂRSATUL ZORILOR

1 Februarie 1932
NUMĂRUL 3

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena | 1 Februarie 1932 | No. 3

Invățați de Dumnezeu

„Și pe toți fiii tăi Iehova îi va învăța, și mare va fi pacea fiilor tăi." — Isaia 54 : 13.

ORGANIZAȚIUNEA lui Iehova este simbolizată prin o femeie, care se numește Sion. „Căci făcătorul tău este bărbatul tău, Iehova, Dumnezeul Oștirilor, este numele lui, și răscumpărătorul tău este Sfântul lui Izrael; El se va numi Dumnezeul a tot pământul. Căci Iehova te-a chemat ca pe o femeie părăsită și întristată la suflet, da pe tine, femeia tinereții, deși ai fost lepădată, zice Dumnezeul tău." (Isaia 54 : 5, 6) Înțelegerea și aprecierea lui Iehova și a organizației sale aduce mare pace rămășiței sale unse. Intr'adevăr aceasta este viața și bucuria rămășiței. Chiar în zilele de azi există unii între poporul lui Dumnezeu, cari își exprimă dorința de a fi plăcuți lui Dumnezeu și a-l servi, și cari iau parte și la lucru, și totuși li se impun greutăți pentru înțelegerea și prețuirea adevărului prezent. Greutățile lor încep, cu ceeace noi numim „nașterea națiunii", și aceasta înseamnă natural începutul impărăției. Cei amintiți nu sunt lămuriți cu privire la Sion, și copiii aceleia, și pentru aceasta este foarte greu pentru dânșii ca să înțeleagă mai multe din adevărurile minunate, pe cari Domnul, Dumnezeu le dă poporului său. Ei nu înțeleg și nici nu prețuesc însemnătatea numelui lui Iehova. Pentru dânșii Iehova este numai un nume al Celui Atotputernic, cu toatecă revista și cărțile publicate de curând, au lămurit cetitorilor textele scripturale cu privire la acest fapt. Se pare, că trebuie să se facă încercări din nou, de a ajuta pe aceia, cărora le cade greu să înțeleagă adevărul, îndeosebi întrucât se referă la Iehova și Sion și la copiii acestuia.

[2] La timpul său, când Dumnezeu a exprimat judecata sa asupra lui Adam, s'a folosit între altele și de cuvintele: „Și dușmănie voi pune între tine și între femeie, și între seminția ta și seminția femeii; aceasta va sdrobi capul tău, și tu-i vei impunge călcâiul ei." (1 Moise 3 : 15) Insemnătatea proprie a cuvântului „femeie", care se folosește aici, care însă timp de mai multe secole a fost o taină, este „organizația lui Dumnezeu." „Femeia" lui Dumnezeu este o expresiune simbolică pentru organizația sa. „Sămânța" înseamnă generațiunea femeii sale, și această „sămânță" este impărăția sau familia regală a cerului, a cărei cap este Isus Cristos. Sămânța șarpelui este generațiunea lui Satan și a organizației sale, pe care a folosit-o în scopul, ca să stăpânească peste omenire și s'o apese, și să necinstească numele lui Iehova.

[3] Iehova tot ce face, face în ordine, și chiar numai din acest motiv trebuie să credem, că dela început a avut o organizație. Organizația aceea este reprezentată și simbolizată prin femeia lui Dumnezeu, pe care o numește Sion. Iehova a zidit orașul Ierusalim, și numele său și l-a pus acolo, și orașul acesta a preumbrit și ilustrat organizația sa universală. Ambele nume „Sion" și „Ierusalim" închipuesc pe organizația sa. Organizația pământească a lui Iehova, anume Ierusalimul, era organizația tipică a lui Dumnezeu, și pentru aceasta a servit de „preumbrire a unei organizațiuni, care va apare între oamenii de pe pământ, și va reprezenta pe organizația sa cerească. Stă scris: „Iar Iersualimul (organizația cerească) de sus este de sine stătător, ca unul care este mama noastră." (Galateni 4 : 26) Aceasta inseamnă, că toți aceia, cari sunt urmașii femeii lui Dumnezeu, sunt o parte a organizației sale. Numele Sion, a fost iarăși aplicat asupra Irusalimului, pentrucă cel din urmă în mod simbolic a făcut parte din organizația generală a lui Dumnezeu: „Cetatea lui David, adecă Sionul." — 1 Regi 8 : 1.

[4] Când Dumnezeu a promis lui Avraam și soției sale Sara, că vor avea o sămânță, a întocmit o icoană, în care Avraam a reprezentat pe Dumnezeu, iar Sara soția lui Avraam, pe organizația lui Dumnezeu; sămânța sau generațiunea sa a reprezentat în icoana aceasta îndeosebi pe Cristos, dar a cuprins întreaga familie regală sau pe impărăție. O vreme îndelungată Sara a fost stearpă, și din pricina aceasta a fost expusă la blestem și ocară. Aceasta preumbrește, că organizația lui Dumnezeu va fi expusă într'un interval lung de secole ocării mari, deoarece în aparență a fost stearpă. La timpul hotărît Sara a dat naștere fiului său Isac, care a preumbrit pe sămânța femeii lui Dumnezeu, amăsurat promisiunii. La explicarea acestui lucru, apostolul se referă la profetul Isaia, și citatul acesta lămurește de tot clar, pe cine închipue Sara și sămânța în icoană. Apostolul spune: „Căci este scris: ‚Veselește-te tu stearpă, care nu naști, izbucnește în bucurie și strigă tu care n'ai

dureri de facere; căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat.' — Galateni 4 : 27.

[5] Ierusalimul în Palestina a fost organizația tipică a lui Dumnezeu, până când Ierusalimul ceresc reprezintă pe organizația sa adevărată. Traducerea nouă, care este în armonie cu traducerea „Rotherham", lămurește lucrul: „Dar cel din roabă s'a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s'a născut prin făgăduință. Lucrurile acestea trebuie luate în alt înțeles: acestea sunt două legăminte: unul de pe muntele Sinai naște pentru robie și este Agar, căci Agar este muntele Sinai din Arabia; și răspunde Ierusalimului de acum, care este în robie împreună cu copiii săi. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră." (Galateni 4 : 23 26) Cele două femei, nu numai că au fost o icoană a organizației tipice și adevărate, ba chiar și a două legăminte. Deci avem a face cu o însemnătate dublă.

Cine sunt copiii Sionului?

[6] Iehova dă prin profetul său Isaia, următoarea promisiune clară și hotărîtă: „Pe toți fiii tăi Iehova îi va învăța, și mare va fi pacea fiilor tăi." (Isaia 54 : 13) Ce s'a scris mai de mult, trebuie să fi fost scris cu scopul, ca să servească spre ajutor și mângâere deosebită adunării care a ajuns la sfârșitul lumii pe pământ. (Romani 15 : 4) Această promisiune clară în profeția lui Isaia este neînțeleasă, atât timp până când nu înțelegem ce se înțelege sub Sion, și cine sunt copiii lui. Înțelegerea adevărată a acesteia aduce pace și bucurie. In psalmi stă scris: „Adu-ți aminte ... de muntele Sionului, unde aveai locuință!" (Psalm 74 : 2) „Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a lui," (Psalm 132 : 13) Lucifer a fost capul unei părți a organizației lui Dumnezeu, din care pricină a avut intrare în cer. El era îngrijitorul omului în grădina Edenului. Lucifer a devenit dușmanul lui Dumnezeu, și purtarea lui răzvrătitoare a cauzat schimbarea numelui său în „Satan", ce înseamnă „adversar". In Eden Satan a tras la îndoială cuvântul și numele lui Dumnezeu, zicând că omul nu va muri; iar după aceea a provocat pe Dumnezeu, ca să facă un om pe pământ, care va putea păstra neprihănirea sa față de Iehova, în orice probe. Iehova a răspuns la provocare, și a zis, chiar și dacă nu în cuvinte, dar în înțelesul lucrului cam următoarea: „Eu mă pun în luptă pentru soția mea, care este organizația mea. Eu îmi dau cuvântul, că soția mea, adeca organizația mea, la timpul său va fi născătoare, pentrucă eu voi face-o roditoare; și ea va aduce în existență o sămânță, și sămânța aceasta va nimici pe Satan și pe întreagă puterea sa; și ‚sămânța' sau generațiunea soției mele va stăpâni lumea întreagă, și domnia aceea va fi o domnie dreaptă, care va aduce binecuvântări tuturor națiunilor de pe pământ." Cât de sigur și-a dat Iehova cuvântul, atât de sigur îl va și împlini în toate amănuntele sale, și anume la timpul stabilit de Dumnezeu. Satan natural, că nu a crezut cuvintele lui Dumnezeu, deoarece a fost un răzvrătitor; și pentru aceasta a dat înainte să se opună numelui lui Iehova și să aducă ocară asupra lui. In loc să aducă imediat în existență „sămânța", și s'o folosească întru nimicirea lui Satan, Dumnezeu a așteptat până la timpul său stabilit. „Sămânța" a fost adusă la iveală, și nimicirea lui Satan și a seminției lui trebuie să urmeze în curând.

[7] După ce cuvântul de promisiune a fost dat, au trecut secole și după aceea a trimis Iehova pe Isus pe pământ, ca să ducă la îndeplinire scopul său. Satan natural, că a fost cumva cunoscut cu afacerea aceasta; deoarece a zis prin reprezentanții săi de pe pământ: „Iată moștenitorul (sămânța promisă), veniți să-l ucidem." (Luca 20 : 14) Isus a fost omorît și Satan s'a cugetat, că el însuș și organizația sa au biruit, și că Dumnezeu a fost învins. El a continuat mai departe să aducă ocară pe numele lui Iehova și să zică, că „sămânța", care trebuia să guverneze lumea nu a fost adusă la iveală. După aparență organizația lui Dumnezeu a fost stearpă. Când Isus îmbrăcat cu toată puterea și autoritatea de sus, s'a înălțat la cer, fără îndoială a fost gata să se pună imediat la lucru, să nimicească pe Satan și pe organizația sa. Insă timpul stabilit de Dumnezeu nu a fost încă sosit, și pentru aceasta i-a zis Iehova: Șezi de-a dreapta mea și așteaptă, până ce va fi sosit timpul meu, de a supune pe dușman, așternut picioarelor tale. (Psalm 110 : 1) Alte secole au trecut și Diavolul a mers înainte ca să defaime pe Iehova „bărbatul", și pe soția sa în aparență stearpă, Sionul. A trebuit însă să vină timpul hotărît, când a trebuit să se facă roditoare, pentrucă Dumnezeu a promis, că va deveni roditoare.

Nașterea

[8] In anul 1914, timpul de așteptare a ajuns la capăt, și Iehova a șezut pe tronul său de autoritate pe fiul său Isus Cristos, și l-a trimis afară ca să domnească și să răpună pe dușman. (Psalm 2 : 6; 110 - 2) Aceasta a fost nașterea sau începutul împărăției, numită și „nașterea națiunii". Atunci și acolo a născut Sionul, soția lui Dumnezeu, anume organizația sa, pe „copilul bărbat", adecă națiunea, împărăția care va guverna pe toate națiunile de pe pământ; și copilul ei (a Sionului) a fost răpit la Dumnezeu și tronul său, ceeace înseamnă, că Dumnezeu a împrumutat împărăției putere și autoritate, deoarece este împărăția sa, copilul său ori moștenitorul său. Femeia lui Dumnezeu a fost stearpă de secole cu privire la împărăția promisă, însă acuma în anul 1914, zilele ei de nerodire, cu nașterea sau începutul împărăției, au ajuns la capăt. Desigur Isus a fost născut și ridicat la starea cea mai înaltă în univers, însă acest fapt nu a fost cumpănit cum se cade, și recunoscut după valoarea lui adevărată. Imprejurarea, că Isus Cristos a fost ridicat pe tronul său, ce corespunde cu nașterea națiunii, a fost începutul zilei de bucurie, despre ce încă de demult a lăsat să scrie profetul său în modul următor: „Bucură-te, cea stearpă, tu care

nu născeai! Scoate cântare de bucurie și strigă, tu care n'ai avut dureri de facere! Căci mai mulți vor fi copiii celei părăsite, decât copiii celei căsătorite, zice Iehova." (Isaia 54:1) Ia seama îndeosebi la cuvintele „care n'ai avut dureri de facere" din acest text; cu alte cuvinte acest „copil de parte bărbătească" s'a născut fără dureri de facere. Sionul, adecă femeia lui Dumnezeu a născut pe „copilul bărbat" fără să fi avut dureri de facere și acesta a fost începutul timpului de bucurie. Impărăția s'a născut fără luptă, însă imediat după aceea a trebuit să vină o luptă, și așa s'a și întâmplat. In armonie cu aceasta scrie mai departe profetul: „Mai 'nainte de a suferi dureri de facere, a făcut, până a nu veni durerile, s'a ușurat de copil! Cine a auzit asemenea lucruri? Cine a văzut asemenea lucruri? Poate avea o țară dureri de facere într'o zi? Sau o națiune a se naște deodată? Căci fiica Sionului îndată ce avu durerea de facere, a și născut pe fiii săi." (Isaia 66:7, 8) Impărăția mai întâi s'a născut, adecă și-a început activitatea, și după aceea au început să iasă la iveală „copiii" Sionului. La aceasta a trebuit să se pregătească calea pentru copiii săi, și pentru aceasta a zis profetul lui Dumnezeu: „Lărgește locul cortului tău, și întinde-se covoarele locașurilor tale; nu te opri [nu cruța] lungește funiile tale, și întărește țărușii tăi. Căci te vei întinde la dreapta și la stânga, și sămânța ta va moșteni popoarele, și va face să se locuiască cetățile cele pustiite. Nu-ți fie teamă căci nu te vei rușina, nici nu vei roși; căci rușine nu ți se va face; că vei uita rușinea tinerețelor tale, și nu-ți vei mai aminti de ocara văduviei tale." — Isaia 54:2-4.

[9] Sionul, femeia lui Dumnezeu niciodată nu-și va mai apleca capul să jelească, deoarece acum i s'a născut copilul bărbat, și după cum declară profetul trebuie să-i urmeze îndată ceilalți copii; faptele arată, că aceasta s'a împlinit. Așa se părea, ca și cum dela Eden și până în anul 1914 Dumnezeu și-ar fi părăsit femeia, și timpul acesta în timp ce în aparență era părăsită, Dumnezeu il numește „o clipeală". „Pentru puțin timp te-am părăsit dară cu îndurare mare te voi readuna. In pornirea mâniei ascuns-am fața mea dela tine pentru o clipeală; dară cu milă eternă te voi milui, zice Iehova, Răscumpărătorul tău." (Isaia 54:7, 8) După aceea Dumnezeu folosește spre ilustrare promisiunea sa dată lui Noe, că apa nu va mai acoperi fața pământului, și adauge că aceasta va fi o dovadă, că femeia sa Sionul, organizația sa, nu va mai suferi mustrare: „Căci aceasta-mi este ca apele lui Noe; că precum am jurat, că apele lui Noe nu vor mai trece asupra pământului; așa am jurat, că nu mă voi mai mânia mai mult asupra ta, nici nu te voi mustra. Căci mustrase-vor munții, și clătinase-vor colinele; dar mila mea nu se va strămuta dela tine, nici legământul păcii mele nu se va clătina, zice Iehova cel ce se îndură de tine." — Isaia 54:9, 10.

[10] Inainte de anul 1914 Iehova nu și-a folosit puterea, ca să împiedece domnia lui Satan. Satan a mers înainte, ca să arunce în fața lui Dumnezeu provocarea lui revoltătoare, și Iehova și-a reținut mâna, ca să lase pe Satan să meargă până la extrem cu purtarea sa. Este certă că Satan la timpul său, când a fost numit de îngrijitor asupra unei părți a organizației lui Dumnezeu, a avut drept de intrare în locurile cerești, și că acest privilegiu de trecere nu i s'a luat. După ce însă timpul de așteptare a ajuns la capăt, Satan trebuia să dispară; și așa a fost aruncat jos din cer, și mai mult nu mai poate să se întoarcă acolo. Pentru dânsul numai este loc în cer, unde să poată lucra. Aceasta este atât de clar și lămurit descoperit în Scriptură, că nu poate să fie nici cea mai mică îndoială asupra acestui fapt. „Și în cer s'a făcut un războiu. Mihalil și îngerii lui s'au luptat cu bălaurul. Și bălaurul cu îngerii lui s'au luptat și ei, dar n'au putut birui; și locul lor nu li s'a mai găsit în cer. Și bălaurul cel mare, șarpele cel vechiu numit Diavolul și Satan, acela care înșeală întreaga lume a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui." — Apocalips 12:7-9.

[11] In armonie cu profeția lui Isaia, tuturor celor din cer li s'a dat porunca, ca să se bucure, deoarece femeia lui Dumnezeu a dat naștere copilului bărbat, împărăției sau națiunii, și că Satan a fost exclus cu desăvârșire și pentru totdeauna din cer și nu mai poate să se întoarcă, ci până la nimicirea lui definitivă trebuie să-și mărginească activitatea asupra treburilor pământești. — Apocalips 12:12.

Copiii

[12] La timpul, când evenimentele mari amintite au avut loc, urmașii credincioși ai lui Isus Cristos, n'au știut nimic despre ele, și nici nu puteau avea cunoștință despre ele mai de vreme, decât numai după ce templul din cer s'a deschis, și după aceea au fost adunați în templu. S'a întâmplat în anul 1918, sau cu trei ani și jumătate după nașterea națiunii, că Cristos a venit la templul lui Iehova să înceapă judecata. Acest timp este și semnul de cunoaștere pentru învierea celor credincioși, cari au murit în Cristos, pentrucă apostolul a zis: „Noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos"; și în timpul acela a venit Isus Cristos la judecată, și pentru aceia, cari au fost găsiți aprobați, s'a hotărît coroana vieții. (2 Corinteni 5:10; 2 Timotei 4:8) Dela timpul acela încoace a început să fie lăudat numele lui Iehova cu înțelegere, și cauză pentru aceasta a fost și este, că femeia sa, Sionul a devenit roditoare, și că templul din cer s'a deschis. „Lăudați pe Domnul! Robii Domnului lăudați, lăudați numele Domnului! Fie numele Domnului binecrvântat, deacum și până în veac! Dela răsăritul soarelui până la apusul lui, fie numele Domnului lăudat. El dă o casă celei ce era stearpă, face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Domnul!" — Psalm 113:1-3, 9.

[13] Venirea Domnului la templul său a semnalat începutul rezidirii Sionului: „Da Domnul va zidi

iarăș Sionul, și se va arăta în slava sa!" (Psalm 102:16) Cuvântul, care în textul acesta se citește „zidi", se mai traduce „a instala o casă" și a „primi copii". Nașterea „copilului bărbat" sau a împărăției a avut loc fără dureri, însă imediat după nașterea împărăției, au venit asupra Sionului durerile, „pentrucă Sionul a primit dureri, și îndată a născut pe copiii lui." Spus cu alte cuvinte, îndatăce războiul din cer a ajuns la capăt, a început învierea celor credincioși, și Dumnezeu a început să aducă la iveală pe copiii femeii sale a Sionului; organizația sa a avut dureri de facere, sau trebuia să se lupte împotriva dușmanului, și după aceea a urmat nașterea copiilor ei. Venirea Domnului la templul lui Dumnezeu în anul 1918, semnalează începutul nașterii copiilor Sionului; și pe aceia, pe cari Isus la venirea sa i-a găsit credincioși, i-a luat în templul său, și au întrat în bucuria sa; unii ca aceștia au fost copiii Sionului, și ei sunt aceia cărora le sună promisiunea: „Toți copiii tăi vor fi învățați de Iehova."

Cine a fost învățătorul?

[14] Sion este numele femeii lui Dumnezeu; și dupăce copiii săi s'au născut, ei primesc numele mamei; deoarece ei sunt fiii lui Dumnezeu, și în timp ce devin o parte a organizației sale, poartă și numele organizației sale. Astfel devin o parte a Sionului. Cuvintele textului: „învățați de Iehova", trebuie să se mărginească numai la copiii Sionului; ele nu se pot aplica asupra tuturor acelora, cari au fost concepuți de spiritul sfânt. Cum a sosit timpul pentru rezidirea Sionului sau primirea copiilor, și de a începe cu gospodăria casei, rezultă, că aceia, cari nu s'au născut în Sion, nu au putut fi o parte a casei sau a copiilor organizației; și deoarece aceasta este adevărat, nici nu sunt învățați de Iehova, în înțelesul acestei promisiuni scumpe a textului.

[15] Cu o ocazie Isus a atras atenția Evreilor asupra acestui text scriptural. El le-a spus, că a fost trimis din partea lui Dumnezeu din cer; ei însă s'au codit să asculte și să creadă cuvintele sale și au murmurat împotriva lui și atunci Isus le-a spus: „Nimeni nu poate veni la mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care m'a trimis; și eu îl voi învia în ziua de apoi..., toți vor fi învățați de Dumnezeu." (Ioan 6:44, 45) Cuvintele lui Isus când a citat profeția aceasta, seamnalează prin „ziua de apoi" timpul începutului împlinirii profețiilor, și acest timp este sfârșitul nerodirii femeii lui Dumnezeu, și și se semnalează prin nașterea națiunei și a copiilor ei. Promisiunea profeției atunci când Isus a vorbit, nicidecum nu a putut să găsească o aplicare asupra Izraelului întreg, pentrucă numai foarte puțini Izraeliți au crezut în Isus. Cuvintele sale arată, că mai întâi trebuie să devină cineva un copil al Sionului, și că aceasta numai în „zilele din urmă" are loc, când Dumnezeu rezidește Sionul, și se arată în măreția sa. Pe timpul când Isus a vorbit către Evrei, el, Isus, a fost uns de rege și pe lângă aceasta a fost un copil al organizației lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a uns, ca să fie capul, sau capitala acelei organizații, și Isus a fost învățat de Iehova; pentru aceea a zis, că a venit, nu ca să vorbească cuvintele sale proprii, ci cuvintele Părintelui său, care l-a trimis. Isus a învățat pe toți aceia, cari au venit la el, și i-a învățat învățăturile sau adevărurile, pe care le-a primit dela Tatăl său. După suirea lui Isus la cer, și înainte de venirea lui la templul său, urmașii săi, în armonie cu promisiunea sa, pe care a făcut-o înainte de crucificarea lui, au fost învățați prin îngrijirea Spiritului Sfânt. (Ioan 14:26) Prin venirea Domnului la templul său, și prin rezidirea Sionului, și adunarea în templu a celor aprobați, și în timpce Domnul pe aceștia i-a făcut o parte a organizației sale, ei sunt astfel copiii Sionului, și promisiunea asupra acestora este mărginită. Intreg cadrul capitolului 54 din Isaia arată, că aplicarea sau împlinirea lui are loc dupăce Regele a fost așezat pe tronul său și Sionul după venirea Regelui la templul său a fost rezidit, și dupăce Sionul a născut copiii, și și-a aranjat casa. Numai după aceea au fost învățați copiii de Părintele ceresc.

[16] Sunt unii ca aceia, cari afirmă că sunt în adevăr, însă se luptă împotriva lucrului martorilor lui Dumnezeu, cari mărturisesc împotriva organizației lui Satan și pentru numele lui Iehova și împărăția sa. Acești contrari se codesc să recunoască ca adevăr ceeace se spune aici despre Sion. Vom găsi, că purtarea lor contrară se începe cam dela timpul de când Domnul a venit la templul său. De aici trebuie să se tragă concluzia, că aceia pe cari Domnul la venirea sa la templu i-a găsit necredincioși, se vor codi să primească adevărul despre deschiderea templului în cer pentru aceasta nu pot ei recunoaște sau înțelege, ceeace s'a spus despre Sion. Atitudinea lor dușmănoasă este dovadă îndestulitoare, că ei nu fac parte din Sion, și nici din templu. Aceia însă cari recunosc și prețuesc că Sionul este organizația lui Dumnezeu, au o mare dorință să se facă o parte a ei; evident că unii cari se află în lagărul adversar nu au nici o vedenie despre Sion, nu formează o parte a lui, și prin urmare nu sunt învățați de Iehova.

[17] Sunt unii între noi, cărora le cade încă tot greu, ca să înțeleagă unele adevăruri, pe cari Dumnezeu le-a dat poporului său după 1922; și noi publicăm acuma aceasta, deoarece dorim, ca să ajutăm unora ca acestora. Domnul s'a arătat îndurător și răbdător față de aceia, cari se nizuesc să cunoască și să facă voia sa. Se pare că, unii cari mai șchiopătează, încă tot mai pot câștiga privirea adevărată în organizația lui Dumnezeu, dacă în mod serios caută adevărul, și ascultă de lumina care vine la dânșii. Aceia însă cari se luptă împotriva lucrului Domnului de pe pământ, și aruncă dela sine mâncarea pe care Domnul a pregătit-o pentru poporul său, nu au pricepere, ceeace Domnul și exprimă prin profetul său: „Omul prost

nu cunoaşte lucrul acesta, şi cel nebun nu ia seamă la el." (Psalm 92:6) Ei spun destul că sunt învăţaţi de Dumnezeu, şi afirmă că au şi pace, dar pacea pe care li se pare că o au, este o pace falsă, care îi învaţă, ca să nu ia parte la lupta împotriva organizaţiei lui Satan şi să refuze de a sta pe faţă de partea Sionului, a organizaţiei lui Dumnezeu. Diavolul care ştie, că aceştia i-au căzut în cursă, îi lasă în pace, întrucât nu-i lasă persecutaţi din partea reprezentanţilor săi.

Cum vor fi învăţaţi

[18] Că articolele publicate în revistă dela 1922 încoace sunt deosebite de articolele publicate mai demult în revistă, este absolut adevărat; aceia însă cari se luptă împotriva lucrului Societăţii, au dat un motiv cu totul fals al acestei deosebiri. Nu există nici o deosebire sau schimbare în vreun adevăr fundamental; deosebirea constă mai bine într'o viziune mai clară, pe care Dumnezeu a dat-o poporului său. Aceia cari se luptă împotriva revistei, însă totuşi caută să servească pe Dumnezeu, stăruesc pe lângă aceea, că Domnul cam în 1875 a început să înveţe pe poporul său prin cuvintele fratelui Russell, şi că prin moartea fratelui Russell şi descoperirea adevărului pentru poporul său de pe pământ, a ajuns la capăt; mai departe că revista publică acuma astfel de lucruri, cari nu au fost publicate din partea fratelui Russell, şi cari pentru aceasta sunt falşe; ba mai afirmă, că revista urmăreşte intenţionat să discrediteze pe fratele Russell; şi că schimbarea aceasta se poate atribui faptului, că alţi bărbaţi afară de fratele Russell controlează articolele ce se publică în revistă. Pentru a ilustra atitudinea contrarilor, aducem mai jos câteva cuvinte dintr'un program al unei conferinţe mari, pe care au trebuit s'o ţină în Londra în Aprilie 1931; acolo spune: „Un număr de fraţi, cari sunt cunoscuţi, ca bine întemeiaţi în tainele adevărului, cum fratele Russell le-a descoperit, au fost învitaţi."

[19] Astfel de adversari ai revistei dau dovadă că sunt rătăciţi şi greşiţi. Fratele Russell nu a afirmat că adevărul este proprietatea sa. Isus Cristos a învăţat, că adevărul este acela al cuvântului lui Dumnezeu, şi nicidecum nu aparţine oareşcărui om. Revista nu caută şi nici nu doreşte să discrediteze pe fratele Russell. Cu o astfel de purtare nu s'ar putea ajunge nimic bun. Revista scoate la iveală că adevărul este al lui Iehova şi nicidecum al unei oareşcare creaturi. Revista nu este uneltă vre-unui om, şi nici a vre-unei grupe de oameni, şi nici nu se publică după aprecierea unui om. Ea nu răspândeşte părerea unui bărbat. Dumnezeu dă mâncare poporului său şi desigur că Dumnezeu foloseşte pe unii ca aceia, cari îl iubesc şi îl servesc după dorinţa lui. Cei ce se luptă împotriva revistei nu pot să înţeleagă adevărul, pe care Dumnezeu îl dă copiilor organizaţiei sale; şi aceasta este dovada cea mai puternică, că unii contrari ca aceştia nu fac parte din organizaţia lui Dumnezeu. Este absolut sigur, că nimenea nu poate să arete un caz, când revista în anii de curând trecuţi, ar fi încercat ca să laude sau să preamărească numele oareşcărui om; însă în toate timpurile s'a nizuit cu sârguinţă, ca să cinstească numele lui Iehova.

[20] Cineva poate să spună, că toţi creştinii au fost învăţaţi de Dumnezeu, şi că aceasta ar fi adevărat, în măsură ce ca copii ai lui Dumnezeu au crezut şi au urmat adevărul; însă textul explicat aici, anume Isaia 54:13, îşi găseşte aplicarea clară şi hotărîtă asupra unei clase deosebite. Înainte de venirea Domnului la templul său, spiritul sfânt a lucrat ca un învăţător al adevărului lui Dumnezeu. Promisiunea textului nu se referă numai la o singură persoană, ci se referă la totalitatea copiilor Sionului. Dacă cineva nu s'a născut în Sion atunci textul nicidecum nu se poate aplica asupra lui. Sion este organizaţia lui Dumnezeu, şi urmează din aceasta, că aceia, cari nu fac parte din organizaţia sa, nu pot fi primitorii promisiunii, care s'a făcut organizaţiunei aceleia. Unii cari pun la îndoială că Dumnezeu ar avea o organizaţie pe pământ, nici nu ar putea să facă parte din organizaţia lui Dumnezeu, şi să fie priviţi ca copiii aceleia, şi nici să fie învăţaţi de Iehova.

[21] Sion, oraşul organizaţiei lui Dumnezeu nu a fost rezidit înainte de venirea Domnului la templul lui Iehova în anul 1918. Înainte de acest timp, aceia, cari sunt în Isus Cristos şi îl urmează, erau în drum spre Sion, însă ei nu erau încă copiii Sionului, şi nici nu puteau fi mai de vreme, de ce Dumnezeu a rezidit Sionul la timpul său. Venirea Domnului Isus Cristos la judecată în templul lui Iehova, a hotărît asupra faptului că cine au fost copiii Sionului; aceia însă pe cari i-a găsit credincioşi şi i-a luat în templu, şi i-a făcut o parte a organizaţiei lui Dumnezeu, formează „clasa servilor" credincioşi, şi unora ca aceştia li s'a făcut promisiunea, că vor fi învăţaţi de Iehova. Aceasta s'a împlinit asupra lor.

[22] Dela 1875 până la 1918 au fost redate adunării lui Dumnezeu adevărurile fundamentale, şi lucrul acesta a fost preumbrit de Ilie profetul. Adevărurile fundamentale nu sunt adevăruri noi, ci sunt adevăruri, cari au fost întunecate în urma răspândirii învăţăturilor false. Nu erau adevăruri, cari aparţineau unui om oareşcare, şi chiar faptul, că Domnul a folosit pe unul sau pe mai mulţi oameni cu scopul, ca să atragă atenţiunea asupra anumitor adevăruri, nu poate fi dovadă, ca acele adevăruri au fost ale oamenilor. Aceia cari au fost învăţaţi atunci, au fost învăţaţi de spiritul lui Dumnezeu. Unele din punctele mai importante ale adevărurilor aduse la lumină şi învăţate atunci, erau învăţăturile despre chemarea înaltă a lui Dumnezeu şi restatornicirea ascultătorilor la desăvârşire omenească în decursul domniei lui Cristos. Nu există nici o îndoială asupra faptului, că fratele Russell a fost luminat dela Domnul cu privire la aceste adevăruri, şi că spiritul lui a fost învăţat de Domnul, însă pentruce să dăm creaturii cinstea, care se cuvine Domnului? O astfel de purtare nicidecum nu ar fi dovadă, că aceia, cari

doresc să cinstească pe fratele Russell şi nu pe Domnul, că într'adevăr l-ar iubi; deoarece stă scris „Ce este înălţat între oameni, este uriciune înaintea lui Dumnezeu." (Luca 16:15) Evident că Isus a adus la iveală aici cugetul, că este uriciune în ochii lui Dumnezeu, dacă oamenii cinstesc şi preamăresc creaturile, cu cinstea, care i se cuvine lui Dumnezeu. O iubire adevărată faţă de un frate înseamnă o dorinţă sinceră neegoistă, de a-i întinde ceva bun; dacă însă omul îi cinsteşte numele, prin aceasta nu-i aduce niciun bine. Aprobarea sau distincţiunea vine dela Domnul şi nu dela oameni. (Psalm 75 6, 7) Domnul ştie, că aceia cari doresc să cinstească numele unui om, nu sunt sinceri şi cinstiţi, şi nu au nici o iubire adevărată faţă de fratele lor. Aceia, cari într'adevăr iubesc pe fratele Russell, aceia se bucură foarte mult asupra faptului, de a recunoaşte, că li s a dat privilegiul ca în serviciul lui Dumnezeu să aparţină aceleiaş clase ca el; ei însă nu doresc să fie nebuni şi în locul Creatorului să cinstească pe creaturi. Dacă fratele Russell ar fi pe pământ, nicidecum nu ar fi în simpatie cu aceia, cari în mod nebunesc zic: „Noi stăm pe temelia trăsăturilor principale ale adevărurilor, pe cari fratele Russell le-a descoperit." Lucrul adunării lui Dumnezeu dela 1875 până la 1918 a fost lucrul de pregătire al drumului înaintea Domnului, şi după ce lucrul acesta a fost făcut, a venit îndată solul legământului la templu. (Maleahi 3:1-3) După aceea a avut loc o schimbare, şi acuma este o schimbare în lucrul şi învăţătura poporului lui Dumnezeu; însă niciun om nu poartă răspunderea acesteia, sau nu este îndreptăţit la vre-o oarecare recunoştinţă pentru aceasta.

[23] Înainte de 1918 cine de pe pământ a ştiut, că Sionul este organizaţia lui Dumnezeu, şi că ea naşte împărăţia sau copiii săi? Faptul, că nimenea de pe pământ nu a ştiut aceasta înainte de venirea Domnului la templul său, dovedeşte, că timpul hotărît dela Dumnezeu pentru înţelegerea ei nu a fost sosit. Cine a înţeles mai demult ceva despre organizaţia lui Satan, despre războiul în cer, şi despre aruncare lui Satan din cer? Evident, că nimenea nu a putut să cunoască lucrurile acestea până ce nu s'a deschis templul lui Dumnezeu. (Apocalips 11:19) Numai aceia cari din îndurarea lui Dumnezeu au fost aduşi în templu, înţeleg aceasta acum. Aceasta ei nu o înţeleg din pricina unei cunoştinţe sau înţelepciuni, ce vine la ei din partea unui oareşcare om, ci ei sunt învăţaţi dela Dumnezeu, care îi învaţă adevărul prin capul clasei templului, Isus Cristos. Aceia cari azi cred cu adevărat că sunt copiii şi servii lui Dumnezeu, pentru ce să mai şovăiască chiar şi o clipă întru deciderea întrebării, că cine le dă învăţătura adevărului? Iehova Dumnezeu este marele învăţător al copiilor săi. Publicarea acestor adevăruri se face la tot cazul prin oameni nedesăvârşiţi, şi din acest motiv nu sunt desăvârşite în expresiune; ele sunt însă aduse în aşa formă, că reoglindesc adevărul lui Dumnezeu, cu care învaţă pe copiii săi.

[24] Aceia cari fac parte din clasa templului, au spiritul lui Dumnezeu în măsura, cum la primit şi Elisei, şi ei fac lucrul pe care l-a preumbrit Elisei. Iehova dă acuma copiilor săi o descoperire deosebită a cuvântului său, deoarece vremurile sunt grele, şi copiii lui au lipsă de mai mult ajutor. Iehova se descopere poporului său, şi dă acestei clase asigurarea completă, că ei sunt pe calea bună. Aceasta se întâmplă „în ziua aceea", şi aceasta este ziua sau vremea, după deschiderea templului, când Iehova cu totul altcum se descopere copiilor săi. Mai întâi se va da poporului său un înţeles al însemnătăţii numelui Iehova şi după aceea i se clarifică că Iehova vorbeşte cu poporul său. El clarifică copiilor Sionului, adecă fiilor săi prin femeia sa, însemnătatea numelui său, şi îi învaţă. El le spune: „De aceea poporul meu va cunoaşte numele meu, deaceea va şti în ZIUA ACEEA, că eu sunt cel ce zic: Iată-mă." (Isaia 52 6, 7) Astăzi copiii Sionului nu mai au lipsă de o dovadă exterioară, că hrana spirituală şi înţelegerile primite asupra profeţiilor vin dela Iehova Dumnezeu. Ei ştiu că o astfel de hrană nu poate să vină din partea unuia sau mai multor oameni. Nici unul singur şi nici mai mulţi oameni de pe pământ nu caută să facă afirmaţiunea, că unul oare careva dintre aceste adevăruri, a venit dela oameni. Dumnezeu a pus înaintea poporului său o masă foarte bogată, şi copii femeii sale se ospătează de pe ea. Către aceşti copii ai Sionului vorbeşte: „Iată s'au împlinit cele dintâi, şi altele noi vă dau în ştire, înainte de ce ele să se arete, vi le dau în ştire." (Isaia 42:9) Legătura acestui text din urmă arată pe unşii lui Dumnezeu fără discuţie, ca pe aceia, către cari în acest mod vorbeşte.

[25] Isus a vorbit despre un timp viitor, când va fi o unitate completă în Sion, şi că credincioşii vor şti aceasta; şi cuvintele sale proprii spun cu hotărire, că acesta este timpul după venirea sa la templul lui Iehova. Aşa a zis: „In ziua aceea veţi cunoaşte, că eu sunt în Tatăl meu, şi voi în mine şi eu în voi." (Ioan 14:20) Ca să posedeze cineva asigurarea aceasta hotărîtă, trebuie să fie un membru al Sionului; şi pentru aceasta există o relaţie de încredere între Dumnezeu şi aceia, cari fac parte din organizaţia sa, şi aceştia în ziua aceea vor fi învăţaţi dela Dumnezeu. Acuma noi suntem în ziua aceea, la care se referă cuvintele lui Isus: „Dacă cineva mă iubeşte, va păzi cuvântul meu, şi Tatăl meu îl va iubi, şi la dânsul vom veni şi locuinţă ne vom face la dânsul." (Ioan 14:23) In acest mod se va arăta legatura strânsă, care există între Iehova, Isus Cristos, şi toţi aceia, cari fac parte din templu. Domnul, Iehova este în Sion, în locuinţa sa. (Psalm 74:2; 132:13) Numai copiii Sionului, membri templului sunt acolo; şi aceştia sunt aceia, cari vor fi învăţaţi, şi au o apreciere mai adâncă faţă de lucrurile, pe care le învaţă Dumnezeu din cuvântul său.

[26] Biserica adevărată nu putea să ajungă la completare înainte de venirea Domnului la templu

și înainte de rezidirea Sionului. Hrana pe care consacrații au primit-o mai dinainte și din care se nutreau până atunci, consta din primele faze ale adevărurilor fundamentale. Pe aceia, cari s'au codit să facă înaintări, apostul îi aseamănă cu niște copii, cari se nutresc cu lapte. Ceeace Dumnezeu a dat poporului său dela venirea Domnului la templul său, este hrană vârtoasă. Aceia cari s'au codit să primească aceste adevăruri venite dela Domnul, sunt pentru acest motiv, chiar și dacă căutăm să ne exprimăm cu blândețe, neexperienți: „Și oricine nu se hrănește decât cu lapte, nu este obicinuit cu cuvântul despre neprihănire, căci este un prunc. Dar hrana tare este pentru oameni mari, pentru aceia a căror judecată s'a deprins prin întrebuințare, să deosebească binele și răul." (Evrei 5 : 13, 14) Cei ce fac parte din poporul lui Dumnezeu nu pentru înțelepciunea lor omenească primesc hrana tare, ci numai pentru aceea, deoarece ei sunt copiii lui Dumnezeu și ai femeii sale Sionul; și aceștia sunt învățați de Iehova.

[27] In decursul perioadei Ilie a adunării lui Dumnezeu, Dumnezeu-a dat poporului său înțelegerea unor lucruri mai adânci ale cuvântului său, cum au fost învățate în „Tabernacol". Aceste adevăruri de fapt au fost fundamentale, însă atât jertfa pentru păcat cât și legămintele cum se învățară în Tabernacol, dela rezidirea Sionului au devenit mai clare de înțeles. Nicidecum n'au înțeles toți consacrații aceea ce conține Tabernacolul. Cunoștința sau priceperea nu sunt lucrurile cele mai importante ce aduc cu sine aprobarea lui Dumnezeu. Devotament, credincioșie și predare neegoistă față de Domnul Dumnezeu aduce recunoștință și aprobare. Aceia însă cari posedeau astfel de însușiri și în timpul venirii Domnului la templul său erau în condițiunea aceasta, au fost recunoscuți ca aprobați și făcuți membre ale organizației lui Dumnezeu; dela acel timp încoace a fost învățată clasa templului ca unitate de Iehova, și așa este încă și acum. Aceia cari refuză să dea atenție la altceva afară de aceea ce a fost recunoscut și explicat de fratele Russell, arată lipsă de credință în Dumnezeu și vorbesc în înțelesul, ca și cum Dumnezeu nu ar putea să învețe pe poporul său, decât numai cu ajutorul unui anumit om. Prin aceasta ei arată, că nu pot pricepe, ce îmbie Domnul poporului său. Alții care asemenea n'au putut înțelege, au zis: „Eu vreau să pun chestiunea la o parte pentru un timp viitor." Aceasta este o purtare foarte neînțeleaptă. Dacă cineva într'adevăr iubește pe Domnul Dumnezeu, atunci acela își va da toată ostenala, ca să cunoască și să înțeleagă cuvântul său; și dacă Dumnezeu aduce la iveală adevărul său, unii ca aceștia vor cumpăni adevărul cu rugăciune și cu sârguință și vor continua să facă aceasta, dându-și silința să cunoască adevărul; și care este un copil al lui Dumnezeu, îl va și cunoaște. Pentru aceasta aceia, cari au greutăți, să se întindă înapoi și să înceapă cu sârguință și cu grije să studieze adevărurile, pe cari Domnul le-a dat adunării cu deosebire dela 1922 încoace. Deoarece ei știu, că adevărurile acestea nu vin dela oameni, ci dela Dumnezeu, să se silească serios și cu rugăciune, să le înțeleagă; o înțelegere a adevărului va fi o dovadă, că vor fi învățați de Iehova Domnul, și amăsurat promisiunii sale se vor bucura de o mare pace. Ceice azi sunt în templu știu, că ei vor fi învățați de Dumnezeu și ei au o pace deplină în Dumnezeu și în Cristos, știind, că sunt pe calea cea dreaptă și nu e de lipsă să fie învățați de vre-un om.

Marș de biruință

[28] Iehova a lăsat că femeia sa stearpă adinioară să fie roditoare. Sionul s'a rezidit și Dumnezeu a dat conducerea Domnului Isus Cristos, și l-a făcut șef al casei regale, sau al capitalei. Organizația lui Dumnezeu nu va mai fi niciodată înjosită și călcată în picioare. Satan va face încercări desperate ca s'o nimicească și va merge înainte cu atacurile sale împotriva lor, și în lucrul acesta va folosi pe „omul fărădelegii" ca pe o unealtă a sa dintre cele mai bune. Asemenea lui Iuda se va năzui omul fărădelegeii, ca să convingă pe stăpânitori, că martorii lui Iehova sunt vinovați de răscoală, și prin acest mijloc va căuta să pună la cale nimicirea lor. Aceia cari fac parte din clasa omului fărădelegii, își dau toate ostenelile, ca să se unească în scopul acesta, exact așa cum a prezis Domnul. „Dacă se fac uneltiri nu vin dela mine ; oricine se va uni împotriva ta, va cădea sub puterea ta." — Isaia 54 : 15.

[29] Acești contrari ai adevărului, se poartă ca și Satan, cinstesc pe oameni, ca să fie priviți ca niște oameni sfinți și buni; însă lui Iehova nu-i dau nici o cinste și nici nu'l înșeală. Ca și Satan, astfel și ei se străduesc cu sumeție, ca să câștige pentru ei înșiși cinstea și aprobarea oamenilor, și lucrul lor este un lucru ca și al lui Satan, un lucru al fărădelegii sau nelegiuirii. Ei folosesc sfințenie pe din afară și alte mijloace înșelătoare, și afirmă că ei sunt aceia cari au învățat adevărul, pentrucă mai întâi un om al lui Dumnezeu a învățat adevărurile cari îi erau descoperite. Ei înșeală pe cei mai slabi, pe unii, cari nu au primit iubirea adevărului și cred minciuna, care este împotriva împărăției și astfel împotriva lui Iehova. Dumnezeu declară că toți aceștia „vor cădea sub puterea ta". Domnul va nimici pe acești contrari la timpul său hotărît. (2 Tesalon. 2 : 2-9) Iehova declară, că motivul este acela, că a rezidit Sionul, pe organizația sa, și că Sion trebuie să biruiască asupra tuturor dușmanilor săi. Iehova iubește Sionul, și acuma va face cunoscut aceasta; pentru aceasta îi spune: „Nenorocito, bătută de furtună, și nemângâiată! Iată îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și-ți voi da temelii de safir. Îți voi face crestele zidurilor de rubin, porțile de pietre scumpe, și tot ocolul de nestemate." Iehova conduce pe copiii Sionului, cari împreună constitue clase templului, clasa servilor credincioși, și îi va conduce și nutri și îi

va păzi, și spune femeii sale Sionul: „Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova și mare va fi pacea fiilor tăi." — Isaia 54 : 13.

[30] Capitolul cincizeci și patru al profeției lui Isaia nu-și găsește aplicarea asupra unei singure persoane. Se referă la organizația lui Dumnezeu, numită Sion, și la copiii ei, și anume la toți copiii ca unitate. Sion este acela, împotriva căruia își îndreaptă Satan atacurile sale desperate. Copiii Sionului în ascultare față de poruncile lui Dumnezeu, dau mărturia lui Isus Cristos, pe care le-a încredințat-o, și din acest motiv caută Satan să-i nimicească. (Apocalips 12 : 17) „Și balaurul mâniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămășița seminției ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Cristos." Cei ce fac parte din semințiа femeii lui Dumnezeu, nu trebuie să se teamă. Iehova va câștiga pentru copiii săi biruința deplină. „Vei fi întărită prin neprihănire. Izgonește neliniștea, căci n'ai nimic de temut, și spaima, căci nu se va apropia de tine." (Isaia 54 : 14) Aceste sunt cuvinte de mângâere și liniștire, pe cari Iehova le spune copiilor femeii sale Sion.

[31] Dușmanul este marele stricat (trad. engl. risipitor), și toate uneltele sale sunt nimicitoare (risipitoare), deoarece puterile lor de luptă le îndreaptă împotriva copiilor Sionului. Dumnezeu va nimici pe marele stricat (risipitor) și pe toți reprezentanții lui, îndeosebi pe omul fărădelegii, pe fiul pierzării, cum vestește aceasta profetul aici: „Iată eu am făcut pe meșterul, care suflă cărbunii în foc, și face o armă după meșteșugul lui. Dar tot eu am făcut și pe nimicitor, ca s'o sfărâme." — Isaia 54 : 16.

[32] După aceea Domnul Dumnezeu își îndreaptă cuvintele sale pline de asigurare către organizația sa. Copiii femeii sale Sion, sunt copiii lui Iehova, și ei au fost aduși în locul de scăpare al Celui prea Inalt. Deacum și pentru totdeauna trebuie și vor fi biruitori, pentrucă mâna lui Iehova este asupra lor, și pentrucă slujbașul lui cel mare înzestrat cu cel mai înalt drept, este comandantul în luptă. Singuratecii membri ai Sionului numai cu privire la un punct trebuie să aibă frică, anume nu cumva să neglijeze să arete o completă și deplină predare față de Iehova Dumnezeu. Sionul a primit asigurarea deplină, că copiii lui trebuie să fie ocrotiți. Atât timp până când cineva este un copil al lui Dumnezeu, și în urma acestui fapt este în organizația lui Dumnezeu, nu are niciun motiv, ca să se teamă de ceva ce ar putea face dușmanul. Satan a făurit orice arme ce numai s'au putut împotriva copiilor Sionului; însă armele lui nu vor avea efect asupra poporului lui Dumnezeu. In vremea aceasta spune Iehova Sionului și tuturor copiilor săi: „Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care la vine dela mine, zice Domnul." — Isaia 54 : 17.

[33] Este vocea lui Iehova, care vorbește acuma cu asigurare deplină către poporul său, și le spune, că trebuie să cunoască numele său, și că el le este scutul, și că va câștige biruință pentru organizația sa. In această zi a lui Iehova, lasă să aibă loc anumite evenimente, cari servesc spre împlinirea cuvântului său profetic, și arată poporului său, că lucrurile cari se întâmplă, împlinesc cuvântul său. El dă celor ai săi o vedenie a altor lucruri minunate ale sale, cari în curând se vor întâmpla, și aceasta le servește spre ajutor, mângâere și încurajare. „Să se veselească fiii Sionului de împăratul lor, căci Domnul are plăcere de poporul său, și slăvește pe cei nenorociți, mântuindu-i." (Psalm 149 : 2, 4) „Iehova împărățește în veci! Dumnezeul tău Sioane, rămâne din veac în veac! Lăudați pe Domnul!" — Psalm 146 : 10.

Intrebări pentru studiul berean

§ 1. Cari puncte deosebite ale adevărului prezent se pot astăzi vedea clar, pentruca să se înțeleagă și să se prețuiască multele adevăruri mari, pe cari Iehova le-a dat în anii din urmă poporului său?

§ 2. Către cine au fost îndreptate cuvintele din 1 Moise 3 : 15? Cine este femeia și sămânța ei, ce sunt amintite aici? Ce înțelegem noi sub sămânța șarpelui?

§ 3. Explică numele „Sion" și „Ierusalim".

§ 4. Ce s'a ilustrat prin promisiunea lui Dumnezeu către Avraam și Sara, că vor avea un copil? Ce a preumbrit „întârzierea" lungă și împlinirea promisiunii la timpul hotărît?

§ 5. Explică pe „servă" și pe „cea slobodă", cari sunt amintite în Galateni 4 : 22, 23, cu privire la aceea, că fiecare din ele ce a închipuit.

§ 6, 7. Arată cu ce ocazie au fost rostite cuvintele din 1 Moise 3 : 15. Ce a fost zis prin ele, după conținutul lor? Când și cum și-a realizat Iehova scopul de a aduce la iveală pe sămânța promisă?

§ 8. Ce aplicare își găsește psalmul 110 : 1 și când? Tot astfel Psalm 110 : 2 și Psalm 2 : 6? Când și cum s'a împlinit Isaia 66 : 7?

§ 9—11. Explică Isaia 54 : 7 cu privire la timpul și modul împlinirii; tot așa versetul 8. Ce fel de legătură au versetele 9 și 10 aici. Care a fost între timp calea urmată de dușman? Care eveniment mare în cer a urmat imediat după nașterea copilului bărbat. Arată armonia între Apocalips 12 : 12 și profeția lui Isaia.

§ 12, 13. Ce fel de întâmplări clare legate strâns una de alta au avut loc în anul 1918? Când și cum s'a împlinit declarația: „Deoarece Sionul a primit dureri, și imedia a născut pe copiii săi"?

§ 14, 15. Asupra cui își găsește aplicare expresiunea „copiii tăi" din Isaia 54 : 13? Când și cum vor fi învățați de Iehova?

§ 16, 17. Fă deosebire între două clase, cari au avut ocazie, ca să ajungă la o înțelegere clară a adevărurilor mari, pe cari Domnul le-a dat poporului său începând dela anul 1918. Ce hotărește despre aceea, ca cineva, care nu vede acuma adevărurile acestea, totuși să le învețe încă și să le prețuiască?

§ 18, 19. Explică dacă lucrurile cari s'au publicat în revistă dela 1922 încoace se deosebesc de acelea, cari au apărut în revistă înainte de timpul acesta. Pentruce au privit unii aceasta ca și cum ar fi o îndreptățire a atitudinii lor adversare, până când alții le-au înțeles și le-au prețuit cum se cuvine și au fost binecuvântați?

§ 20, 21. „Toți copiii tăi vor fi învățați de Iehova" cum s'a împlinit aceasta?

§ 22. Fă asemănarea adevărurilor pe cari poporul lui Dumnezeu le-a primit dela 1875 până la 1918, și a acelora, pe cari le-a primit de atunci; cu privire la natura, izvorul și felul și modul. Cui i se cuvine toată cinstea pentru adevăr, care atunci și de atunci a fost primit? La ce concluzie și la ce purtare ar conduce imediat o apreciere a acestor fapte?

§ 23, 24. Ce explicare avem noi cu privire la schimbarea în lucru şi a învăţăturii copiilor lui Dumnezeu dela 1918 încoace, precum şi pentru mulţimea adevărurilor importante pe cari deatunci le înţeleg şi le preţuesc?

§ 25. In Ioan 14:20 stă scris: „In ziua aceea veţi recunoaşte". Cine va recunoaşte? Ce va recunoaşte? In ce chip? Ce va fi dovada unei astfel de cunoştinţe şi aprecieri?

§ 26. Explică Evrei 5:13, 14.

§ 27. Explică faptul, că unii cu toatecă au o înţelegere clară după împrejurări a adevărului, pe care Domnul l-a dat poporului său în decursul perioadei Ilie a bisericii adevărate, totuşi au neglijat, ca să înţeleagă şi să preţuiască adevărurile cele mai importante, pe cari Domnul le-a dat poporului său dela acel timp încoace. Cum ar putea unii să mărturisească prin propriile lor experienţe despre adevărul din Isaia 54:13, ce este explicat aici?

§ 28, 29. Descrie starea prezentă, la care se face aluzie în Isaia 54:15 şi ce va rezulta din ea asupra clasei care este amintită în text.

§ 30. Asupra cui şi cum găseşte aplicare Isaia capitolul 54? In ce legătură este Apocalips 12:17 faţă de Isaia 54:13, 14?

§ 31. Pentruce se arată la duşman ca la un „stricat" („risipitor")? Ce înţelegem sub cuvintele: „Eu am făcut şi pe nimicitor s'o sfărâme"?

§ 32, 33. Cine sunt deci copiii Sionului, ai femeii lui Dumnezeu? Unde pot să rămână? Ce îngrijire a găsit Iehova de cuviinţă ca ajutor, mângâere şi încurajare pentru dânşii a) ca să-l cunoască pe el şi scopurile sale? b) ca să dovedească că într'adevăr îl iubesc? c) pentru ocrotirea lor faţă de duşman?

W. T. din 1 Noemvrie 1931.

Martorii lui Iehova preumbriţi

IEHOVA a lăsat pe profetul său Isaia să profeţească despre un timp, în care va pune la cale prin martorii lui o mărturie deosebita în lume. Martorii lui formează numai o mică rămăşiţă de creştini adevăraţi din cele mai multe milioane de creştini cu numele, din aşa zisa „creştinătate". Ca perioadă de timp pentru punerea acestei mărturii, Iehova a stabilit „ziua aceea"; şi periodul acesta de timp a început în anul 1914. Aceasta a devenit clar rămăşiţei sau martorilor lui Dumnezeu, după ce Domnul Isus în anul 1918 a venit la templul său, cum a fost prezis de Maleahi profetul lui Dumnezeu în capitolul trei versetul unu. In prezent suntem în mijlocul perioadei numite „ziua aceea". In capitolul al nouăsprezecelea al profeţiei lui Isaia dela versetul 1 până la patru profetul lui Dumnezeu spune: „Profeţie apăsătoare asupra Egiptului. Iată, Iehova călăreşte pe un nor uşor, şi va intra în Egipt: şi idolii Egiptului se vor clăti dinaintea lui, şi inima Egiptului se va topi în el. Că voi întărâta pe Egipteni asupra Egiptenilor; se vor bate unul pe altul, şi fiecare cu aproapele său, cetate cu cetate, regat cu regat. Şi va peri spiritul Egiptului din mijlocul lui, şi voi răsturna sfatul său. Şi atunci se vor sfătui cu idoli şi cu fermecători lor, cu necromanţi lor şi cu magi lor. Dar voi da pe Egipteni in mâna unui domn crud, şi un rege aspru-i va stăpâni, zice Iehova Domnul Oştirilor."

Dacă trecem îndată la versetele 19 şi 20, citim: „In ziua aceea va fi altar lui Iehova în pământul Egiptului; şi un stâlp la hotarele lui pentru Iehova: şi va fi drept semn şi mărturie pentru Iehova, Dumnezeul Oştirilor, în pământul Egiptului: căci strigând ei către Iehova de răul apăsătorilor, el le va trimite un mântuitor mare, şi-i va mântui."

Un răstimp de vreme, cercetătorii Bibliei, au aplicat aceste versete cu seriozitate la piramida din Gizeh din Egipt, ca şi cum piramida aceea ar fi altarul şi stâlpul de amintire pentru Domnul; însă decând Domnul a venit la templul său, şi razele fulgerelor luminează cuvântul lui Dumnezeu, clasa templului poate să recunoască că profeţia aceasta nicidecum nu se poate referi la o grămadă de piatră de pe pământul Egiptului. Să observăm, că profeţia începe cu următoarele cuvinte: „Profeţie apăsătoare Egiptului". (Isaia 19:1) Aici este vorba despre o profeţie a lui Dumnezeu asupra lumii, sau organizaţiei lui Satan, ilustrată prin Egipt, şi despre starea unşilor lui Dumnezeu faţă de organizaţia aceasta. Ca o dovadă pe mai departe, că Egiptul reprezintă în icoană pe organizaţia lui Satan, Iehova printr'un alt profet a declarat: „Aşa zice Iehova, Domnul: Iată, eu sunt împotrivă-ţi Faraoane, rege al Egiptului! Crocodilul cel mare [aceasta arată pe Diavolul şi organizaţia sa], ce şade culcat în mijlocul fluviilor sale [în mijlocul popoarelor pământului]; care a zis: ‚Fluviul acesta este al meu, şi eu pentru mine l-am făcut'." (Ezechiel 29:3) Aşa vorbeşte Dumnezeu prin profeţii săi împotriva organizaţiei Diavolului. In epistola întâie a apostolului Ioan capitolul 5 versetul 19, în cuvinte clare se spune poporului, care este devotat cu credincioşie lui Dumnezeu: „Ştim [noi, unşii lui Dumnezeu] că suntem din Dumnezeu, şi că toată lumea zace în cel rău [Satan, Diavolul]".

Era în Egipt (un simbol al lumii sau a organizaţiei Diavolului), unde Isus Cristos a fost răstignit. Deoarece stă scris în Apocalips 11 versetul 8: „Şi trupurile lor moarte vor zăcea în piaţa cetăţii celei mari, care în înţeles spiritual se chiamă Sodoma şi Egiptul, unde a fost răstignit şi Domnul lor." După stabilirea loeului, Iehova arată prin profeţii săi şi timpul împlinirii profeţiei. Isus Cristos, marele preot al lui Dumnezeu şi slujbaşul cel mai înalt al organizaţiei sale, a deschis în anul 1914 lupta împotriva organizaţiei Diavolului, şi ca urmare a aruncat pe Satan din cer. Isus Cristos a mers mai de parte împotriva celui rău, şi va continua să facă aceasta, până când îl va nimici cu totul. Cuvintele profetului, cari arată timpul, sună: „Iată, Iehova călăreşte pe un nor uşor, şi va intra în Egipt. Şi idolii Egiptului se vor clăti dinaintea lui, şi inima Egiptului se va topi în el." (Isaia 19:1) La lucrarea aceasta Isus Cristos lucrează ca împuternicitul mare al lui Dumnezeu. Profetul Isaia descrie, că Iehova călăreşte în fruntea organizaţiei sale, şi înaintează împotriva organizaţiei Diavolului.

Confederația Bisericilor [în Statele Unite] a aprobat în 1919 Liga Națiunilor, iar mai târziu s'a bucurat de sprijinul aliat al celor trei elemente văzute ale organizației satanice pământene, anume elementele religioase, politice și economice. Dela acest timp încoace au început să se împlinească următoarele declarații profetice ale lui Isus Cristos: „Și pe pământ strâmtorare a neamurilor în nedumerire . . . pe când oamenii sufletul își vor da de teamă și de frică de cele ce au să vie peste lume." (Luca 21 : 25, 26) Este fapt cunoscut, că chiar acuma conducătorii creștinătății sunt cuprinși de astfel de frică, care aproape le oprește baterea inimii, ceeace profetul Domnului zugrăvește prin următoarele cuvinte: „Și inima Egiptenilor se va topi într'înșii." Profetul așa stabilește timpul exact ca prezentul, și spune, că „în ziua aceea" în Egipt, adecă în lume — anume în mijlocul organizației lui Satan — se va face o mărturie specială.

Profetul spune după aceea: „In ziua aceea va fi altar lui Iehova în pământul Egiptului; și un stâlp la hotarele lui pentru Iehova." Profeția aceasta nu se poate referi la Egiptul literal și nici la vre-un stâlp sau altar literal al Egiptului, deoarece este cu totul imposibil, ca un obiect să fie în acelaș timp în mijlocul și la marginea pământului. Insă rămășița poporului lui Dumnezeu sau martorii lui Dumnezeu sunt totodată altarul și stâlpul Domnului; ei sunt în lume (închipuită prin Egipt), dar nu sunt din lumea aceasta; și totodată sunt la hotarul lumii nelegiuite, deoarece stau în pragul împărăției lui Dumnezeu. Deci în înțeles profetic acest altar și stâlp reprezintă pe rămășița.

Cuvântul care în această profeție se traduce „altar" după cuvântul radical evreesc, înseamnă „loc de jertfă" sau „loc de tăiere [junghiere]". Unșii Domnului împreună cu Isus Cristos capul corporațiunii, au fost primiți în legământul de jertfă. Despre acești unși stă scris: „Așa suntem priviți ca oile de tăiat". (Romani 8 : 36) Iar în Psalmul 50 versetul 5 spune: „Adunați-mi pe cuvioșii mei, cari au încheiat legământ cu mine prin sacrificiu." Unși sunt ilustrați prin icoana „fiii lui Levi". Când Domnul a venit la templul său, cum spune profetul Maleahi în 3 : 1-3, acești fii ai lui Levi au fost curățiți, ca să aducă lui Dumnezeu jertfe ale dreptății. Aceste jertfe ale dreptății înseamnă pe acele jertfe de mulțumire, cari sunt prezentate prin mărturia despre numele lui Dumnezeu. Aceasta este exprimat clar în Evrei 13 : 15. Aceste texte dovedesc, că rămășița lui Dumnezeu se află în mijlocul lumii (în Egipt), și formează altarul, ce mărturisește pentru numele lui Iehova.

Declarațiunea profeției: „Un stâlp de amintire la hotarele Egiptului", se referă la aceeaș clasă. Stâlpul sau monumentul se ridică spre mărturie. Vorbind despre aceia, pe cari îi va găsi credincioși la venirea sa la templul său, a zis Isus Cristos, marele profet: „Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu." (Apocalips 3 : 12) Dacă cineva este pus de un stâlp în templul lui Dumnezeu, aceasta se face în scopul, ca acela să mărturisească pentru Dumnezeu, pentrucă în psalmul 29 : 9 citim: „In locașul lui totul spune: Mărire!" Membrele clasei rămășiței, sunt membrele picioare ale lui Cristos, și o parte a servului ales, sunt martorii lui Dumnezeu. Precum Isus a trăit în lume, dar nu a făcut parte din lume, asemenea și rămășița este în lume, dar nu formează o parte a lumii. (Ioan 17 : 14) Această rămășiță sau stâlp este pe panta hotarului dintre lumea Diavolului și a împărăției lui Dumnezeu, și mărturisește despre numele lui Dumnezeu. Credincioșii sunt aproape de timpul când vor trece hotarul și vor ajunge în împărăția lui Dumnezeu. Ca o clasă a altarului cu mulțumire (laudă) jertfesc numelui lui Iehova, și ca stâlp pune mărturie despre numele său.

După aceea așa a vorbit profetul lui Dumnezeu: „Și (acesta) va fi drept semn și mărturie pentru Iehova, Dumnezeul Oștirilor, în pământul Egiptului: căci strigând ei către Iehova de răul apăsătorilor, el le va trimite un mântuitor mare, și-i va mântui". (Isaia 19 : 20) Popoarele din lume sufere de mare apăsare din partea factorilor domnitori ai lumii, dar mai cu seamă din partea domnitorului nevăzut al lumii, Satan. Strigătul poporului apăsat ajunge până la Dumnezeu; Dumnezeu pe baza promisiunii sale în curând le va trimite un profet, un principe, mântuitor, împărat, care îi va elibera de sub apăsare. Inainte de ce se va întâmpla aceasta, rămășița din lume (Egipt) trebuie să pună mărturie despre numele lui Dumnezeu. Mărturia lui Isus Cristos a fost încredințată acestei clase. Ei au fost aleși de martori lui Dumnezeu; lor le-a fost poruncit să pună mărturie, și ei fac aceasta din harul lui Dumnezeu, și țin poruncile sale.

Dumnezeu a poruncit să se pună mărturie despre numele său, despre scopul său cu privire la organizația dușmanului, despre eliberarea poporului și despre binecuvântarea lui. Prin urmare dintre aceia, cari s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu pe pământ, și cari au primit chemarea înaltă, nimeni altul nu poate să împlinească voia lui Dumnezeu, numai acela, care cu credincioșie și dreptate față de Dumnezeu împlinește poruncile sale, numai unul ca acesta poate spera aprobarea definitivă a Domnului; acela care vrea să țină pruncile lui Dumnezeu, trebuie să fie martorul lui Dumnezeu în timpul prezent. Chiar apentru aceasta răspândesc ei zilnic în formă tipărită vestea, ca oamenii să fie încunoștințați despre Dumnezeu și scopurile sale. Prin activitatea lor nu caută să convertească lumea pentru o confesiune sau alta, și nici nu doresc să provoace neînțelegeri și discuții; mai de vreme împărtesc invitații domnitorilor și poporului, deoarece Dumnezeu le-a poruncit aceasta. Acuma a sosit timpul lui Dumnezeu, când trebuie să aibă loc punerea mărturiei — ba încă întru împlinirea profeției vestită de îngeri cu ocazia nașterii lui Isus, că trebuie vestit tuturor popoarelor evenghelia de mare bucurie. — Luca 2 : 9, 10.

W.T. din 1 Noemvrie 1931.

Fiii lui Dumnezeu și fetele oamenilor

FEMEIA desăvârșită între celelalte ființe pământești, afară de bărbatul desăvârșit, oferă cea mai frumoasă priveliște. Natural că în viață numai Eva soția lui Adam a fost desăvârșită. Dumnezeu a creat-o desăvârșită. Precum citim în V Moise 32 : 4, „toate lăpturile lui Dumnezeu sunt desăvârșite". Forma ei frumoasă și drăgălășia ei le-a păstrat și după părăsirea Edenului, locuința din paradis. Fetele și fiii săi sau născut în cursul procedurii de agonie. Când fetele și nepoatele Evei au fost bine desvoltate ca femei, trebuiau să fie atât de frumoase, încât aceasta nu se poate descrie în cuvinte.

Pentru descrierea frumseți femeilor din timpul de măreție al Greciei, poeții și scritorii au folosit toate atribuțiunile ce se puteau găsi. Dacă femeile din timpul acela au fost frumoase atunci fetele și nepoatele Evei într'adevăr trebuie să fi fost și mai frumoase. Să nu uităm că femeile aceste în privința formei și a farmecului nu erau atât de departe dela perfecțiune. In timpul Greciei clasice omenirea a fost mai mult degenerată; iar azi este și mai degenerată.

In prezent numai prin comparație putem să deducem despre frumsețea naturală a femeilor cari au trăit în timpul lui Noe. Ca și mama lor Eva, și ele probabil, că au fost ușuratice. Pentru îndestulirea poftelor trupești, cu plăcere au îngăduit ispitelor, cari le întâmpina și le învingea sumeția. Le-a plăcut ca persoana lor să fie adorată și lingușită. In desfrânarea și rafinăria lor având niște cugete contrare lui Dumnezeu și adevărului ușor au îngăduit orice influență care le promitea îndestulirea poftelor lor egoiste și mărirea. Aceste femei nelegiuite au dorit mult lingușirea, lauda și îndeplinirea poftelor lor egoiste din partea unor bărbați renumiți.

Femeia în lume a fost totdeauna o creatură frumoasă, dar și periculoasă. Frumsețea și farmecul ei seduce pe bărbat, și pe bărbatul egoist îl orbește cu totul față lucrurile mai înalte și nobile, ba chiar îl face ca să uite și de Dumnezeu. Și Eva prin această influență robitoare a dus pe Adam în pierzanie. Insă femeia consacrată lui Dumnezeu, virtuoasă, bună este o binecuvântare pentru un bărbat nobil, deoarece știe unde-i locul, și își împlinește datorința. Insă un astfel de bărbat, care fuge după femei egoiste și semețe, umblă pe o cale nepotrivită, care duce la decădere și moarte. In timpul lui Noe aproape toate femeile au fost cu porniri trupești și egoiste și au urmat calea vanității. Erau frumoase și fermecătoare pentru ochi, însă inima lor a fost sumeață, dorind cu aprindere să fie admirate de bărbați.

Satan, Diavolul, adversarul lui Dumnezeu și a tot ce este dreptate, din aceasta a tras învățătura, că aceasta este clipa cea mai potrivită pentru a mai face o mișcare de șah. Pentru executarea planului său nelegiuit s'a folosit de o femei, și pentru ducerea la îndeplinire a scopurilor sale blăstămate acuma iarăș a voit să se folosească de femei. Timp de 1600 de ani după expulsarea omului din grădina Edenului, numai trei bărbați, anume Abel, Enoch, și Noe au stăruit lângă Dumnezeu. Dintre aceștia pe unul Satan a pus să-l omoare, iar pe al doilea Dumnezeu l-a luat. Satan a putut să se servească de împrejurarea aceasta întru interesul scopului său nelegiuit.

In cer trăiau îngeri sau ființe spirituale, numite „fiii lui Dumnezeu". Aceste ființe au fost atente la cele întâmplate pe pământ. Scriptura arată lămurit, că aceste ființe spirituale au avut putința de a îmbrăca trupuri omenești și așa să se prezinte, la aceasta probabil că dela Dumnezeu au primit împuternicirea. (1 Moise 18 : 1–10; Judecători 13 : 1–21) Când acești fii ai lui Dumnezeu au apărut în trupuri omenești, plăceau mult mai mult femeilor, decât fiii și nepoții lui Adam. Satan așa a plănuit, că cu ajutorul femeilor, va da viață pe pământ la un astfel de soi de oameni, pe cari îi va putea guverna după voința și plăcerea sa. Faptele întâmplate atunci și însemnate în Scriptură dovedesc părerea noastră. — 1 Moise cap. 6.

Satan probabil, că a chemat la sine pe mai mulți din acești fii spirituali ai lui Dumnezeu, pe aceia, pe cari Dumnezeu i-a rânduit lângă Lucifer pentru a compune organizația sa încredințată cu paza omului. Acestora Satan probabil, că în așa formă le-a vorbit cum urmează: „Voi ați putut să urmăriți de mult drama omenirii de pe pământ. De când Dumnezeu m'a însărcinat cu îngrijirea asupra omului, am putere asupra morții. Dumnezeu a ordonat că trebuie să mor, și anume prin sămânța femeii. Aceasta însă a fost numai o amenințare goală din partea lui Dumnezeu. Ați putut vedea doar, că în cei 1600 ani trecuți numai doi bărbați au stat cu totul de partea lui Dumnezeu. Pe unul din ei am pus să-l ucidă, și pe celălalt de frică să nu-l omor, Dumnezeu l-a luat. Acei oameni cari astăzi trăesc pe pământ, privesc la mine ca la Dumnezeu. Dintre ei numai Noe face excepție. Dar la timpul său voi avea grijă de el și-l voi înlătura din cale."

Satan aproximativ următoarele le-a pictat înaintea ochilor îngerilor: Dacă voi fiii lui Dumnezeu vă dați de partea mea, și vă supuneți mie, atunci vom întemeia o mare împărăție în lume și pământul îl vom umplea cu o rassă, care va trăi în veci. Voi aveți putere ca să vă prezentați în trupuri omenești. Voi însă sunteți mai tari decât oricare din fiii lui Adam. Voi aveți o putere de viață memărginită. Femeile aceste de pe pământ sunt fetele lui Adam. Uitați-vă la ele cât de frumoase sunt! In împărăția cerurilor nu sunt ființe asemenea lor, cari v'ar putea într'atâta mulțumi. Voi puteți să le luați în căsătorie. Puteți să vă bucurați de plăceri trupești. Voi puteți să aduceți în existență o rassă mult mai puternică decât rassa omenească. Sub domnia și împărăția mea puteți să vă bucurați de imperiul cel mai mare

care a fost vre-odată, și Dumnezeu nu poate să împiedice aceasta. Dela vremea Edenului încoace atât eu cât și voi am putut vedea, că nu suntem supuși stăpânirii lui Dumnezeu. Veniți dar și alăturați-vă mie!

Nebunul aceste de Noe lasă să meargă pe calea lui, odată mi-a veni bine și-l voi mătura din cale. Mai întâi îi vom arăta că vom lua femeile și facem cu ele ce ne place. Oamenii repede vor sta alături de noi, și acela care nu vrea să țină cu noi simplu îl vom pune din cale. Eu am o puterea mai mare decât oricine. Doar știți, că Dumnezeu a declarat, că omul va muri, și dintre copiii omului nici unul nu trăește mai mult decât ziua de o mie de ani. Insă soiul acela, care se va naște din împreunarea noastră cu femeile, va trăi și nu va muri.

Prin această farsă înșelătoare și vicleană probabil, că Satan a înșelat pe mai mulți din fiii spirituali ai lui Dumnezeu, și aceștia s'au alăturat lor. Aceștia folosindu-se de puterea lor au apărut între oameni. Aceștia într'adevăr trebuia să fie niște bărbați chipeși, și au cutreerat lumea, ca să se convingă de starea lucrurilor și au făcut pregătiri pentru executarea planului lui Satan. Au băgat bine seama la femei și au văzut că într'adevăr sunt frumoase, dispun de calități atrăgătoare și sunt ușuratice. Natural că și ei au voit să demonstreze înaintea lor cu puterea lor mare, ca și ei să fie admirați din partea femeilor.

Fantezia unei femei foarte ușor o poate stăpâni un bărbat distins, puternic și simpatic. Acești bărbați într'adevăr au fost niște uriași. Dintre oameni nimena n'a fost asemenea lor. Ușor au putut să facă sclave din femei, prin niște promisiuni lingușitoare, seducătoare; însemnarea biblică nici cu un cuvânt nu amintește, că femeile ar fi refuzat și nu ar fi voit să se mărite cu aceștia. In 1 Moise 6:1, 2 citim următoarele despre aceasta: „Când au început oamenii să se înmulțească pe fața pământului și li s'au născut fete, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat neveste, pe acelea, pe cari și le-au ales."

Scriptura dovedește clar faptul, că acești fii ai lui Dumnezeu, cari au îmbrăcat trup omenesc, au apărut ca uriași și și-au luat soții dintre femei. Acești flăcăi tari, chipeși, frumoși, au sedus femeile. Din împreunarea acestor uriași cu femeile tari s'au născut „eroii" numiți „oameni vestiți". Scriptura spune următoarele despre aceasta în 1 Moise 6:4 „Uriași erau pe pământ în vremurile acelea și chiar și după ce s'au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor și le-au născut ele copii: aceștia sunt vitejii, cari au fost în vechime oameni cu renume."

Acești fii ai lui Dumnezeu cari au apărut în corp omenesc și s'au împreunat cu femeile în scopul să dea naștere la copii, și-au părăsit starea lor cea dinainte, anume treapta spirituală, prin aceasta au devenit o parte a organizației Diavolului. Au devenit servi și aliați Diavolului, astfel au devenit și ei diavoli sau demoni împreună cu Satan, sub conducerea „prințului demoniior", anume Satan. — Matei 9:34; 12:24; Marcu 3:22; Ioan 12:31; 14:30; 1 Petru 3:19, 20.

Acești demoni sau draci apărând ca niște oameni uriași și împreunându-se cu femeile, aducând în existență o rassă, împreună cu urmașii lor probabil că în scurtă vreme au supus omenirea. Rassa omenească au corcit-o, au întors-o dela Dumnezeu și i-au făcut să săvârșească lucruri de neînchipuit. Rassa aceasta născută din unirea ilegală și bărbați și femeile cari s'au alăturat lor au fost atât de decăzuți, încât nici nu se poate exprima.

In 1 Moise 6:5, 6 citim: „Domnul a văzut, că răutatea oamenilor e mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lor erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău. I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și s'a mâhnit în inima lui." Pe Dumnezeu l-a durut când a văzut atâta răutate. Omul desăvârșit, pe care l-a creat, căruia i-a dăruit o locuință desăvârșită și pe care l-a înzestrat cu puterea să populeze pământul cu o rassă desăvârșită de oameni, iată'l decăzut, stricat, a umplut lumea întreagă cu silnicii și necontenit numai la răutate și josnicii i-a stat gândul.

W.T. din 1 Noemvrie 1931.

Prieteni nevăzuți ai omului

CINE sunt prieteni nevăzuți ai omului? Un profesor de biologie sau știința vieții la această întrebare se gândește la anumite bacterii vizibile numai prin microscop, cari cauzează anumite schimbări binefăcătoare pentru oameni la plante și la mijloacele de traiu. Fizicianul ar putea să se gândească la electricitate, care poate fi pusă ca slugă în serviciul omului, cu toate că este invizibilă. Un prieten adevărat este un iubitor, și astfel de lucruri ca bacterii sai bacili sau electricitate nu sunt capabili iubirii.

Cuvântul „prieten" se derivă din verbul „a iubi" în vechile limbi ale Latinilor, Grecilor și Evreilor. „Prietenul iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate." (Proverbe 17:17) Dacă se găsesc puteri și creaturi în natură cari sunt invizibile ochilor noștri, cari însă pentru aceasta nu mai puțin lucrează în avantajul nostru, atunci trebuie să se admită că marele prieten invizibil al omului este unul care a făcut legile și lucrurile naturii incluziv pe om însuș, și că acesta unul numai Dumnezeu poate să fie. „Nimeni n'a văzut pe Dumnezeu vreodată." (Ioan 1:18) Marele scriitor creștin, apastolul Pavel, scrie despre aceea ce i se cuvine acestui mare domnitor al universului; el zice: „Regelui etern însă, celui nemuritor, invizibil, singurului Dumnezeu, fie-i onoare și glorie din veșinicie în veșinicie! Amin."

Pavel a putut să scrie aceste cuvinte cu convingere, deoarece el a știut că cel mai înalt Dum-